

Predica de la Krefeld

Duminică, 5 ianuarie 2014, ora 10³⁰

Ewald Frank

[Fratele Alfred Borg: Luca 10:21-24: „În ceasul acela, Isus S-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis: «Tată, Doamne al cerului și al pământului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu. Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.» Apoi S-a întors spre ucenici și le-a spus deoparte: «Ferice de ochii care văd lucrurile pe care le vedeți voi! Căci vă spun că mulți proroci și împărați au voit să vadă ce vedeți voi și n-au văzut, să audă ce auziți voi și n-au auzit»” (...).

Tată ceresc Îți mulțumim și pentru dimineața aceasta. Este scris că harul Tău este nou în fiecare dimineață. Îți mulțumim pentru harul Tău, pentru Cuvântul Tău, pentru descoperirea Numelui Tău, a Dumnezeirii, Îți mulțumim pentru tot, fiindcă putem recunoaște că Tu ne-ai dăruit înțelegerea. Te laudăm pentru prioritatea pe care ne-ai dăruit-o, ca să putem fi în acest loc și în dimineața aceasta. Doamne, Te rugăm fii Tu prezent. Tu să Te simți bine în mijlocul nostru și să-Ți descoperi prezența Ta, prin Cuvânt, prin Duh, prin fapte și prin Adevăr. Doamne Îți mulțumim pentru tot. Tu să-l conduci pe fratele nostru prin Duhul Tău Sfânt, ca să spună ceea ce trebuie spus, astfel încât cu toții să primim ajutor de la Tine. Îți mulțumesc în Numele lui Isus! Amin.

Frate Thomas, te rog... (se cântă – n.tr.)].

Laude și mulțumiri Domnului nostru pentru harul Său, pentru credincioșia Lui, pentru Cuvântul Lui sfânt și scump pe care ni l-a încredințat și ni l-a descoperit. Mulțumiri Domnului pentru Sângele

Lui sfânt și scump pe care l-a vărsat pentru noi. Când am citit împreună acest text din Luca 10, „*Apoi S-a întors spre ucenici și le-a spus deoparte...*”... Ce putem noi spune astăzi? Astăzi, El S-a întors spre noi și ne-a vorbit într-un mod deosebit. Atunci El a vorbit cu ucenicii; astăzi El vorbește cu tine, cu mine, cu noi toți. Și noi, din convingere, putem spune și recunoaște că El ne-a deschis înțelegerea noastră pentru Scripturi. Prin harul lui Dumnezeu, putem spune ce a spus El. Chiar atunci când am citit: „*nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere*”...

Noi am spus-o deja de mai multe ori în acest loc, am arătat practic [fratele Frank acoperă cu o batistă un microfon, apoi îl descoperă – n.ed.] în descoperirea care i-a fost dată lui Ioan pe insula Patmos este scris cuvântul „apokálypsis” – și acesta înseamnă că mai înainte totul a fost ascuns; nimeni nu a știut ce a fost acolo, totul a fost ascuns.

„Apokálypsis” înseamnă ridicarea voalului, astfel ca noi să-L putem vedea pe Domnul și Mântuitorul nostru ca Acela care este El într-adevăr. Și noi putem spune așa cum a spus și Pavel: doar în Isus Hristos voalul poate fi îndepărtat, doar prin descoperirea adevărată a lui Isus Hristos, Domnul nostru.

În acest prim sfârșit de săptămână din acest an 2014, ne urăm reciproc binecuvântarea lui Dumnezeu într-un mod nemaiauzit. De asemenea și corul a repetat ce a scris slujitorul Domnului nostru Isus. Credința în Isus Hristos, credința în Biruitorul de pe Golgota este și biruința noastră care a învins lumea.

Astăzi avem de spus câteva lucruri. Mai întâi doresc să transmit salaturile [...]. Preaiubiților, eu mă bucur; deja la sfârșitul anului trecut am primit saluturi din toată lumea, am primit peste șapte zeci de emailuri și multe telefoane. Prin harul lui Dumnezeu, noi suntem uniți cu toți aceia care pot să creadă cum este scris în Scriptură.

Cum am spus deja aseară, într-adevăr Dumnezeu a dăruit har după har astfel încât Cuvântul Lui descoperit, Cuvântul ceasului prezent, care include toate făgăduințele pe care ni le-a dăruit Dumnezeu, să fie vestit în toată lumea. Nu știu cum v-ați simțit voi, dar acest Cuvânt din Matei 24:14 m-a atins și m-a copleșit într-un mod deosebit: „Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu va fi vestită pe tot pământul”. Așa este scris: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea” – așa a spus-o Domnul nostru. Aceasta nu a putut să se întâmple în timpul lui Luther, lui Wesley sau în alte timpuri; aceasta se întâmplă în timpul nostru și Domnul ar fi spus: „Astăzi s-a împlinit această scriptură în fața ochilor voștri”. Frați și surori, suntem conștienți că noi personal trăim o parte a planului divin de mântuire? Noi trimitem predicile în 172 de țări, la frați și surori care sunt uniți cu Dumnezeu și cu noi. Noi dăm mai departe acest Cuvânt al lui Dumnezeu într-un mod clar și limpede și putem da mai departe hrana depozitată.

Tuturor acelorora care au o parte la această împărțire, le exprim o dorință serioasă: lăsați meniul dumnezeiesc așa cum ne-a fost lăsat! Vă rog nu adăugați răstălmăcirile proprii. Lăsați Cuvântul lui Dumnezeu în original și uitați-vă pe voi! Căci este astfel: toți frații care se cred ceva, la un moment dat vin cu o descoperire deosebită – acesta este primul semn că ei au fost orbiți de mândrie; atunci când ei se cred ceva. Nu! Acela pe care Dumnezeu îl folosește, acela rămâne smerit sub ocrotirea lui Dumnezeu, el rămâne în Cuvântul lui Dumnezeu. Așa cum a scris-o și Pavel în Corinteni: ca noi să nu

adăugăm nimic Cuvântului scris. Nu este permis să trecem peste ceea ce este scris. Frați și surori, acesta este un lucru deosebit de important: să nu trecem peste ce este scris, ci să rămânem întotdeauna în cadrul Cuvântului lui Dumnezeu, așa cum ne-a fost lăsat.

De asemenea, noi avem prioritatea deosebită să vedem ce se împlinește, conform profeției biblice, în timpul nostru; este o prioritate deosebită că o putem vedea și așeza aceste lucruri prin harul Său.

Astăzi am adus unele lucruri, le voi aminti foarte pe scurt, în special cu privire la Israel. Israelul rămâne poporul ales al lui Dumnezeu. Dumnezeu a orbit ochii lor; a îndepărtat ramurile naturale ale măslinului ca să altoiască pe cele sălbatice dar, la sfârșit, Dumnezeu va desăvârși cu Israelul ceea ce a început cu ei, după ce numărul celor din Biserică va fi complet. Nu vă faceți griji, chiar dacă se pare că lui Dumnezeu I-ar lua prea mult timp, totuși, situația nu este așa. Dar fiți cinstiți, dacă Domnul ar fi venit în timpul lui Pavel, cum a așteptat Pavel când a scris: *„nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați într-o clipă, într-o clipeală din ochi”* [1 Cor. 15:51-52]... Mulțumiri lui Dumnezeu pentru acești două mii de ani din timpul de har. Și noi, care așteptăm revenirea Domnului... Fratele Branham a așteptat revenirea Domnului din adâncul inimii lui și a spus: „Eu sper că la revenirea Domnului voi sta la amvon cu Biblia deschisă înaintea mea”; și el a așteptat această revenire a Domnului nostru. Dar câți ani au trecut deja? Însă Dumnezeu este îndelung răbdător, El este credincios făgăduințelor Sale, El așteaptă până când sunt chemați afară chiar și ultimii. Când numărul va fi complet, atunci trâmbița lui Dumnezeu va răsună și Domnul va reveni.

Astăzi am adus un număr mare de documente. Primul este „Constituția ecumeniei”. Aici, în prima propoziție, în primul crez sunt enumerate condițiile teologice ale crezului în Dumnezeul triunic. Și în aceste șapte pagini se poate citi ce au inclus ei în programul lor; se poate citi totul. Frați și surori, chiar pe pagina patru este scris, acolo unde este descris și botezul, este formula: „în Numele Domnului Isus Hristos”. Apoi în acest document al Consiliului mondial al bisericilor sunt enumerate următoarele versete biblice: Fapte 2:38, Fapte 8:16, Fapte 10:48, Fapte 19:5, Romani 6:3, Galateni 3:27. Și ei știu cum este botezul corect, ei știu care este învățătura biblică. Titlul este

„Botezul în apă în Biserica primară” – dar ei rămân în continuare la practica lor tradițională, cu toate că ei știu cum s-a botezat în Biserica primară.

Frați și surori, noi ne-am reîntors la credința Bisericii primare. Nu numai că știm cum s-a botezat atunci, ci noi am fost botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos. Nu vreau să spun mai mult despre această temă.

Acesta este un document deosebit; are șaptezeci și cinci de pagini scrise cu ceea ce a spus papa. Vă spun, este necesar ca noi să știm aceste lucruri. Eu cred că noi avem orientarea... Dar aici este un document din 2 iunie 2003 care conține ceea ce a fost spus atunci. Frați și surori, noi nu putem intra în toate detaliile. Pe șaptezeci și cinci de pagini sunt enumerate multe versete biblice, în special din Apocalipsa: „Cine are urechi să asculte ceea ce spune bisericilor Duhul”. Sunt enumerate atâtea versete din Apocalipsa, cum niciun protestant nu a putut să folosească. Și oricine citește această prezentare își va da seama. Aici scrie: „*Cine are urechi să asculte ceea ce spune bisericilor Duhul*” (Apoc. 2:7). Și după aceea este scris despre Isus Hristos, despre învierea Lui, totul este scris aici. Temele sunt biblice, dar ce este spus despre aceste teme este nebiblic – acesta este marele necaz. Tema poate să fie biblică, dar ce se spune despre această temă nu este biblic.

Despre Apocalipsa 10 vers. 8 și 9, în acest document al papei este scris: „Ia cărticica deschisă și mănânc-o” din Apocalipsa 10 este prezentat ce s-a întâmplat atunci pe insula Patmos și totuși ei nu sunt în posesia descoperirii, ei duc în continuare în eroare, de la A la Z. Se folosesc versete biblice și totuși sunt aplicate greșit.

Nu dorim să intrăm în mai multe detalii, ci dorim să-I mulțumim lui Dumnezeu fiindcă El are o turmă aleasă care este chemată afară din toate popoarele, limbile și națiunile și este pusă deoparte. Așa cum Dumnezeu a despărțit poporul legământului Său de toate celelalte popoare, El a vorbit doar poporului Său, S-a descoperit doar acestui popor și le-a dat porunci, tot astfel Domnul a ales Biserica Lui și a scos-o afară din toate popoarele, limbile și din toate națiunile. Și acum, putem să credem din toată inima noastră așa cum este scris în Scriptură.

Avem apoi și un articol: în urmă cu cincizeci de ani, primul papă a făcut prima călătorie în Ierusalim, acum cincizeci de ani - pe 4 ianuarie 1964, primul papă, prima călătorie în Ierusalim. Dacă astăzi ne gândim la aceasta, despre negocierile cu privire la Muntele Sion, cu privire la cele douăzeci și unu de locuri pe care Vaticanul dorește să le primească, chiar și Odaia de sus, de pe Muntele Sion. Foarte pe scurt doresc să mai spun ceva: aici trebuie să deosebim între toate negocierile pe care le duce domnul John Kerry, secretarul de stat american – el este a zecea oară în Israel – și între tratatul care va fi încheiat de Vaticanul cu toți ceilalți care-și fac acum acordurile lor cu Israelul; trebuie să deosebim lucrurile acestea. Toate aceste tratative, contracte și negocieri nu au nimic de-a face cu ultimul legământ despre care este scris în Daniel 9:27, unde este scris: „El va încheia un legământ cu mulți”. Și acești „mulți” cu care se tot negociază și se duc tratative, acești „mulți” vor fi incluși în ultimul legământ.

Frați și surori, trebuie s-o spunem: împlinirea acestor lucruri este foarte aproape. Și ceea ce trebuie să facă papa, o va face. Eu m-am mirat puțin când cancelarul nostru l-a întrebat pe noul papă: „Cum vă simțiți după ce ați primit infailibilitatea?”. Da... Și celălalt papă, care se vede în fotografie în fundal, și-a pierdut infailibilitatea; iar acesta de acum a primit-o. Lăsând glumele deoparte, totul este o situație foarte serioasă.

Și cuvântul din 1 Tesaloniceni 5:2: „Când vor zice: «Acum este pace, acum nu mai este niciun pericol!», atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei”. Și Cuvântul din 2 Tesaloniceni 2, Domnul nu va veni până când nu se va descoperi nelegiuitul, fiul pierzării. Totul se va descoperi acum. Noi putem deschide această sfântă Scriptură și să-I mulțumim Domnului nostru de fiecare dată că putem trăi în acest timp și că Domnul ne-a spus: „Adună poporul Meu pentru ca ei să asculte cuvintele Mele”. Noi nu suntem aici să ascultăm cuvinte omenești. Pavel a putut spune: „Evanghelia vestită de mine nu este de obârșie omenească, ci este Cuvântul lui Dumnezeu care v-a fost vestit”. Tot astfel a putut s-o spună și Petru: „Cuvântul pe care vi l-am vestit ca Evanghelie”.

Ne întoarcem la tema pe care am amintit-o mai înainte din Corinteni, unde Pavel a subliniat că nimeni n-are voie să adauge ceva

cuvintelor scrise. Putem s-o recitim în 1 Corinteni cap. 4. Înainte să ajungem la versetul 6 trebuie să citim vers. 1 și 2: *„Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu. Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui”*. Și ca să subliniem aceasta, citim și vers. 6: *„Fraților, pentru voi am spus aceste lucruri, în icoană de vorbire, cu privire la mine și la Apolo, ca prin noi înșine să învățați să nu treceți peste «ce este scris»: și nici unul din voi să nu se fâlească deloc cu unul împotriva celuilalt”*. Aici este o mărturie a unui bărbat al lui Dumnezeu care a pus un accent deosebit, din însărcinarea lui Dumnezeu, ca să fie spus numai ceea ce dorește Dumnezeu să spună Bisericii. Aceasta este valabil și astăzi.

Și același Pavel spune în Tit 3:10: *„După întâia și a doua muștrare, depărtează-te de cel ce aduce dezbinări, căci știm că un astfel de om este un stricat și păcătuiește, de la sine fiind osândit”*. Oricine este pus de către Dumnezeu în Biserică și a primit o slujbă din partea lui Dumnezeu, aceasta este dată pentru zidirea Bisericii; fiecare slujbă, fie apostol, proroc, evanghelist, ș.a.m.d. Pavel i-a îndemnat și pe bătrâni ca ei să se țină de Cuvântul adevărat [Tit 1:9].

Frați și surori, și astfel de cuvinte ne ating inimile. Ceea ce a fost deja de la început, ne va însoți până la sfârșit. Unii vor rămânea în cadrul Cuvântului, în smerenie. Ceilalți vor fi mândri, vor avea tot felul de descoperiri deosebite, vor produce dezbinări, fiindcă ei au impresia că sunt ceva deosebit. Dar așa cum este scris aici rămâne adevărat în vecii vecilor; astfel de oameni au luat-o pe o cale greșită. De aceea, noi dorim să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru prioritatea deosebită pe care ne-a dat-o, că noi am rămas echilibrați în vestirea noastră.

Eu mă gândesc la ultima expresie pe care am citit-o în urmă cu o lună. Când fratelui Branham i-a fost spus: „Nu darurile sunt dovada, nu vorbirea în alte limbi este dovada, nu prorocia este dovada. Ci dovada constă în faptul că noi credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu din toată inima noastră”. Și ce au făcut frații din aceasta? [Ei au spus:] „Nu mai aveți nevoie de botezul cu Duhul Sfânt, nu mai aveți nevoie de daruri. Trebuie doar să credeți fiecare cuvânt”. Astfel de oameni au nevoie de o întoarcere la Dumnezeu; ei încă nu au trăit o întoarcere la

Dumnezeu. Cum puteți să aveți roadele Duhului Sfânt fără să fi primit botezul cu Duhul Sfânt? Cum puteți să aveți darurile Duhului Sfânt fără să fi primit botezul cu Duhul Sfânt? Căci deja Ioan Botezătorul a zis: „*Eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”?

Și Domnul nostru, în Fapte 1, a reamintit și a spus: „Ioan a rostit făgăduința. Și Eu vă spun: rămâneți în Ierusalim și așteptați până veți fi îmbrăcați cu puterea de sus. Atunci Îmi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului”.

De ce a făcut fratele Branham această afirmație puternică? Fiindcă avem cinci sute cinci zeci de milioane de oameni de pe acest pământ care sunt de părere că au Duhul Sfânt; ei cântă, dansează, se îmbracă cum doresc și fac tot ce vor; femeile vin în față și... ai putea să le scoți direct afară, cu un bici. Nu este nicio diferență între îmbrăcămintea lor și cea a lui Elvis Presley. Ele vin la biserică și nu există nicio diferență între ele și lume și totuși ei sunt de părere că au primit Duhul Sfânt.

Chiar și unii despre care este scris: „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne!»...*”. Dacă spui o dată „Doamne!” este suficient; cine spune de două ori, deja nu mai este chiar normal. „*Oare n-am făcut noi în Numele Tău?*” Dar aceasta nu este valabil. Nu ce pretinzi tu sau eu că am făcut, ci ceea ce a făcut Domnul în noi toți, prin harul Său, este valabil.

De aceea, trebuie să spunem așa cum a subliniat-o și fratele Branham: putem fi botezați cu Duhul Sfânt în al doilea domeniu, fără să fim născuți din nou în suflet. În acest loc trebuie să subliniem faptul că este nevoie de toate trăirile mântuirii, începând de la pocăință, credință, convertire, înnoire, nașterea din nou, botezul cu Duhul Sfânt și cu foc, astfel încât la sfârșit Biserica să fie așa cum a fost și la început.

Apoi, avem 1 Corinteni 12. Pavel descrie cele nouă daruri și roadele Duhului Sfânt care trebuie să se descopere în credincioșii adevărați. Apoi fratele Branham a putut spune: „Nu darurile, nu dacă cineva pretinde că are dragoste, ci acela care crede cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu din toată inima lui, fiecare cuvânt al lui

Dumnezeu, fără excepție”. Dacă este un singur cuvânt pe care tu nu-l poți crede, atunci nu funcționează; nu la Dumnezeu. Fără excepție! Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este o sămânță și Cuvântul este semănat ca Sămânță în inimile noastre.

Noi am trăit-o și eu am amintit-o deja ieri sau și mai înainte: toți marii evangheliști pe care eu i-am cunoscut personal, au recunoscut că William Branham este un bărbat trimis de Dumnezeu cu un dar deosebit pe care nu îl poseda altcineva, dar după aceea venea un „dar...”: „Dar cu învățătura lui nu putem fi de acord”. În loc să se cerceteze pe ei înșiși, dacă ei sunt în concordanță cu adevărul lui Dumnezeu, ei cercetează pe altcineva, după măsurile lor proprii. Uită măsurile tale proprii! Acceptă măsura Cuvântului lui Dumnezeu și atunci Cuvântul lui Dumnezeu îți va fi descoperit.

Aș dori să mai citesc câteva locuri minunate spre întărirea noastră în credință, ca noi să putem înainta prin credință și să știm că Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui. Un frate a venit la mine în birou și mi-a zis: „Gândește-te la faptul că Dumnezeu a preluat toată răspunderea”. Acest lucru este corect, dar și noi purtăm o răspundere înaintea lui Dumnezeu: să vestim Cuvântul Lui în acest timp și să-l punem pe sfeșnic – aceasta are loc acum. Și prin harul lui Dumnezeu putem mărturisi că, în toți acești ani, noi am predicat doar ceea ce am putut predica din sfânta Scriptură.

Aș dori să menționez ceva, de asemenea: eu nu predicasem niciodată despre pilde, fiindcă pildele pot fi înțelese într-un fel sau în alt fel. Eu nici măcar nu știam ce este scris în Matei 24; întotdeauna am citit despre războaie și vești de războaie, știam că acestea vor veni. Dar eu n-am citit niciodată de la versetul 45 până la v. 47, numai după ce Domnul mi-a spus: „Slujitorul Meu, Eu te-am chemat conform Matei 24:45-47 și te-am rânduit să distribui hrana”. Cu toții știm că toate pildele pe care ni le-a dat Domnul nostru sunt în legătură cu Împărăția lui Dumnezeu. După aceea Domnul nostru a spus: „*Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu*”. Timpul interpretărilor s-a încheiat; a sosit timpul în care ceea ce a fost ascuns mai înainte, a fost descoperit. Și aici ne putem întoarce de fiecare dată la ceea ce i-a spus Domnul fratelui nostru iubit, Branham: prin slujba lui toate tainele lui Dumnezeu vor fi încheiate - la plural. Și noi

trebuie să accentuăm acest fapt: Isus Hristos, este taina - la singular - lui Dumnezeu descoperită. Ceea ce este scris în Apocalipsa 10 rămâne așa în vecii vecilor: atunci se va încheia taina lui Dumnezeu, după cum a descoperit-o El slujitorilor Săi, proroci. Nu slujitorilor apostoli, ci slujitorilor Săi proroci. În cuvântul de introducere am citit: „Nimeni nu știe...”; este imposibil. Noi avem nevoie de descoperirea prin Duhul Sfânt. Altfel, discutăm sau exprimăm părerile noastre. Dar în acel moment când voalul este înlăturat... și aceasta este taina cea mare cu Biserica lui Isus Hristos. Așa cum este scris în Apocalipsa 1 de la v. 1 la 3, că lui Ioan, care era slujitorul lui Isus Hristos, pe insula Patmos lui i-a fost descoperit tot ce trebuia să primească ceilalți slujitori ca descoperire. Nu fiecare slujitor al lui Dumnezeu a fost pe insula Patmos; nu fiecare slujitor al lui Dumnezeu a văzut toate lucrurile care se vor împlini, dar toți slujitorii lui Dumnezeu au parte de descoperirea pe care a dăruit-o Dumnezeu lui Ioan pe insula Patmos, prin harul Său. Tot așa este situația și în timpul nostru. Ceea ce a descoperit Dumnezeu slujitorului și prorocului Său, ne-a fost descoperit în toate detaliile, fiindcă noi am readus totul în Sfânta Scriptură, am așezat totul pe o bază biblică și în acest mod ne-am găsit absolutul.

În Romani 1:1 este scris; și acest verset biblic poate fi citit de multe ori. Romani 1:1: „*Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu*”. El a fost pus deoparte: „Tu ești o unealtă deosebită pentru Mine. Eu te voi trimite printre neamuri”. A fost o chemare, a fost o trimitere și împreună cu această chemare și trimitere era legată Evanghelia lui Dumnezeu, așa cum este scris în versetul 2: „*pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi*”.

De câte ori să mai spunem aceasta? Mai întâi Dumnezeu dă făgăduințe și după aceea El veghează asupra Cuvântul Său ca să fie împlinit la timpul Lui. Când se împlinește timpul lui Dumnezeu atunci făgăduințele devin o realitate dumnezeiască. Atunci putem spune cum a spus și Simeon: „*Doamne, acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta*” [Luca 2:29]. Vine momentul când noi o vedem. Și ce a spus Domnul nostru în Matei 24? „Când vedeți aceste lucruri întâmplându-se atunci

știți că venirea este aproape”. O concordanță perfectă între Vechiul și Noul Testament și invers...

Apoi Romani 1:5: *„prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile”*. Ieri am citit cuvântul din Matei 24:14, că Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu trebuie să fie propovăduită tuturor oamenilor, pe tot pământul și după aceea va veni sfârșitul. Dar aici, nu spre mărturie, ci acelor care ascultă Cuvântul, așa cum este scris aici: *„prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile”*. Deci nu numai să fie vestită Evanghelia veșnic valabilă, ci să aibă loc chemarea afară. Și credința este legată cu ascultarea, astfel încât noi să-I putem fi plăcuți lui Dumnezeu, fiindcă putem fi găsiți în credința desăvârșită și în ascultare.

Putem citi două sau trei versete din Matei 24. Matei 24:3b: *„Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?”* „Spune-ne, Te rugăm, spune-ne-o, Doamne!” De asemenea, noi am citit din Luca 10 că Domnul S-a descoperit alor Săi: „Vouă vă este dat să cunoașteți taina lui Dumnezeu”. *„Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale?”* „Spune-ne, căci este vorba despre revenirea Ta, despre desăvârșirea planului de mântuire. Spune-ne-o, o Doamne!” Și noi putem mărturisi că El nu ne-a lăsat în întuneric, în neștiință, ci ne-a spus tot ceea ce trebuie să știm, prin harul Său. Dacă citim mai departe în Matei 24, observăm că ne-a fost spus totul: despre hristoșii falșii, prorocii mincinoși, războaie, vești de războaie; totul ne-a fost spus. Iar în v. 8 este scris: *„Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor”*. Apoi se continuă cu prorocii mincinoși, până la exprimarea că Evanghelia va fi vestită. Apoi în Matei 24:15, chiar la sfârșitul versetului este scris: *„cine citește să înțeleagă!”*. Când se împlinește ceea ce a spus Domnul, atunci cel ce citește să fie atent. Noi nu numai că citim, ci suntem atenți și înțelegem. Noi vedem împlinirea lucrurilor pe care le-a spus Domnul dinainte. Apoi în v. 27 este descrierea minunată a revenirii Domnului nostru. Matei 24:27: *„Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede*

până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului”. Așa este scris și așa se va și împlini.

Și trebuie să spun următoarele: în unele [traduceri ale predicilor pe] care le-a ținut fratele Branham, punctuația nu a fost pusă întotdeauna corect – virgulele, punctele și așa mai departe; în special când el a citit 1 Tesaloniceni 4, că Domnul va veni cu trâmbița și cu vocea arhanghelului. După aceea el a spus noțiunea: „Mesajul”. Și în [predicile transcrise] în limba engleză, după „Mesajul” nu este pus un punct, ci este pusă o virgulă și [este redat] că „Mesajul va fi acest strigăt”. Și acum toți din cadrul mesajului cred că „Domnul Se coboară deja prin acest strigăt”, doar fiindcă o virgulă a fost pusă greșit. Dacă aud astfel de situații și aud ce a vrut să spună fratele Branham și cât de flegmatic se vorbește, eu sunt întristat. Pe astfel de frați nu-i interesează ce a vestit fratele Branham despre această temă. Ei se agață de o singură expresie în care din păcate, virgula nu a fost pusă corect. Acolo trebuie pus un punct. Și după aceea se continuă cu o altă propoziție: „Mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Voi puteți să mă înțelegeți, fiindcă eu port o răspundere directă înaintea lui Dumnezeu, ca să vestesc Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu, de aceea pe mine mă doare o astfel de situație. Se poate întâmpla ca unii să susțină că eu îl corectez pe proroc. Eu nici măcar nu mă gândesc la așa ceva, eu nu sunt vrednic să-i dezleg șireturile încălțămintelor lui, ce să mai vorbim despre a-i purta pantofii. Dar când este vorba despre vestire, atunci eu stau înaintea lui Dumnezeu, atunci eu, cu o conștiință curată, trebuie să-L întâlnesc pe Dumnezeu în acea zi.

Vă rog, înțelegeți corect: și în Sfânta Scriptură totul a fost scris dintr-o suflare. Și aici în Matei 24 începând cu v. 29 este scris: „*Îndată după acele zile de necaz, «soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate»*”. Dar noi nu vom mai vedea aceasta; aceasta se va întâmpla *după acele zile de necaz*, așa cum este scris negru pe alb și la fel cum Domnul însuși a spus-o. De aceea întotdeauna accentuarea este: să citiți încet și călăuziți de Duhul Sfânt, ca să înțelegeți corect lucrurile. „*După acele zile de necaz*”... Noi, ca Biserică Mireasă,

vom fi răpiți de pe acest pământ *înaintea* acestor zile de necaz. Dar *după acele zile de necaz* se va împlini ceea ce este scris și în versetul 30: „*Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă*”. La răpire niciun om nu Îl va vedea, doar Mireasa Îl va întâlni pe Mire. Apoi vedem și legătura cu Apocalipsa 1.

Frați și surori, eu sper că voi înțelegeți cât este de importantă așezarea biblică a evenimentelor din planul de mântuire. Noi trebuie să lăsăm totul în acel loc de unde aparține. Și cum am citit: „*Îndată după acele zile de necaz, «soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer...»*”. Tocmai aceasta este pecetea a șasea. De aceea trebuie să spunem că tot ce se întâmplă începând cu pecetea a șasea este la viitor. Și în punctul acesta fratele Branham a spus cuvinte foarte clare. Haideți să citim din Apocalipsa 6 începând cu v. 12: „*Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele*”. Aceasta nu a avut loc la deschiderea pecetilor în martie 1963. În martie 1963, fratelui Branham i-au fost descoperite lucrurile care i-au fost descoperite lui Ioan pe insula Patmos. Acea tăcere de o jumătate de ceas nu a avut loc în martie 1963, ci aceasta a fost descoperirea lucrurilor care se vor petrece când va sosi acest moment. Noi trebuie să înțelegem că Dumnezeu l-a trimis pe prorocul Său. Și în cele 22 de capitole despre Apocalipsa, eu am descris-o foarte clar, ce și cum se va întâmpla, pe rând. Și fratele Branham a așezat-o într-un mod minunat și a spus-o foarte clar: „Primele patru peceti sunt paralele cu cele șapte epoci ale bisericii și îl prezintă pe antihrist în cele patru stadii de dezvoltare ale sale”. Totul este prezentat și descris foarte clar. După aceea despre pecetea a cincea. Și a spus: „Aceștia sunt iudeii. Căci un copil adevărat al lui Dumnezeu nu cere răzbunare, ci el spune: «Tată, iartă-i căci ei nu știu ce fac»”. Fratele Branham prezintă tot ce este descris în pecetea a cincea. După pecetea a cincea urmează pecetea a șasea, apoi

a șaptea. Apoi fratele Branham spune foarte clar: „Aceste două peceti sunt o parte¹ a necazului cel mare”.

Frați și surori, eu nu numai că am tradus predicile fratelui Branham, ci, în smerenie, îmi permit să spun: dacă cineva traduce, mai întâi el trebuie să fi înțeles ceea ce vrea să traducă, fiindcă doar așa poate s-o dea mai departe corect, în limba lui. Eu nu numai că am auzit predicile de pe benzile de magnetofon, ci am și tradus fiecare predică. Și sunt mulțumitor fiindcă noi am înțeles corect Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu, așa cum am subliniat-o deja mai înainte: „O, Doamne, spune-ne când se va întâmpla aceasta?” „Ați înțeles voi toți toate aceste lucruri?” „Cel ce citește, să fie atent: «Când se împlinesc aceste lucruri să vă ridicați capetele voastre fiindcă eliberarea voastră se apropie»”.

Înainte să încheiem, revin la afirmația fratelui Branham: „Nu darurile [sunt dovada Duhului Sfânt]. Ci dovada constă în faptul că noi credem fiecare cuvânt al lui Dumnezeu, fără «dar» și «dacă»”. Și la aceasta spunem „Amin”. N-avem niciun fel de problemă ca să credem din toată inima noastră ceea ce ne-a spus Dumnezeu în Cuvântul Său.

Cu privire la adunarea poporului Israel, putem citi din Isaia 11, din Ieremia 31, Ezechiel 36, putem citi totul cu precizie; cum a făgăduit-o Dumnezeu așa se și întâmplă. Și acum, noi încă așteptăm, da, nu se întâmplă totul în decursul câtorva săptămâni sau luni; pot să treacă ani întregi. De aceea este scris: „*Însuflețește-Ți lucrarea în cursul anilor, Doamne! Fă-Te cunoscut în trecerea anilor!*” [Hab. 3:2].

Doresc să citesc din prorocul Ezechiel că nu se încheie totul cu strângerea aceea. Strângerea are loc mai înainte. Apoi, de exemplu, putem citi în Ezechiel 11:17: „*De aceea să le spui: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Vă voi strânge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna iarăși din țările în care sunteți risipiți și vă voi da țara lui Israel»*”. Ei au primit țara, dar cu aceasta este legat ceva mai extraordinar, ce se va mai întâmpla, ce trebuie să se mai întâmple după ce a avut loc strângerea. Ezechiel 36 începând cu v. 24: „*Căci vă voi*

¹ Sau: se petrec în – n.tr.

scoate dintre Neamuri, vă voi strânge din toate țările și vă voi aduce iarăși în țara voastră”. La aceasta Domnul ar fi putut să spună: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor voștri”. Dar se continuă. Când a avut loc această strângere în țară, mai departe în v. 25 este scris: „Atunci vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățați; vă voi curăța de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri”. Deci, după adunare, după chemarea afară din toate popoarele, limbile și națiunile trebuie să urmeze această curățare prin harul Domnului. „Vă voi curăța de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri”.

Care este situația cu noi, ca Biserică, care am ieșit dintre Neamuri? Și noi am fost chemați afară și adunați. Dar acum este vorba să fim și noi curățați de toate petele noastre, de tot ceea ce nu vine de la Dumnezeu; trebuie să fim readuși înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, să fim curățați de toate întinăciunile trupului și duhului și să-I slujim Dumnezeului Celui viu cu o inimă neîmpărțită, ca să-i devenim plăcuți.

Apoi în v. 26 este scris: „Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne”. La aceasta spunem „Amin”. Apoi v. 27: „Voi pune Duhul Meu în voi („Voi pune Duhul Meu în sufletul vostru” – lb. germ.) și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele”. Acesta este un cuvânt care ne este adresat și nouă.

Chemarea afară aproape că a avut loc. Eu am impresia, acum, că numai ultimii mai trebuie să fie chemați și după aceea numărul va fi complet și apoi Domnul va reveni ca să ne ia Acasă. Și așa cum a scris și Pavel în 1 Tesaloniceni 5:4: „Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț”. Nu, nu! „Voi toți sunteți fii ai luminii”. Și Domnul însuși a zis: „Cine umblă în lumină acela nu se poticnește”. Și a mai zis: „Cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții”.

Scumpi frați și surori, Biserică a Dumnezeului celui viu, Mireasa Domnului Isus Hristos, astăzi este vorba ca noi să trăim pregătirea interioară, să trăim înnoirea interiorului nostru, să trăim o viață nouă, să primim o inimă nouă, să primim Duhul lui Dumnezeu. Noi toți știm: doar Duhul ne dăruiește viața. Dar viața este în sămânță

și sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu și Cuvântul trebuie să fie semănat. Acest bob de grâu trebuie să cadă în pământ și să moară, astfel încât germele de viață, care este conținut în bobul de grâu, să poată să răsară, ca după aceea să poată să aibă loc secerișul. De aceea a zis Pavel: „Eu am murit împreună cu Hristos. Am fost răstignit împreună cu El. Și prin botez am fost îngropat în moartea Lui. Acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”.

De asemenea, am citit ieri și aceasta: ultimul mesaj nu este doar chemarea afară, ca noi să fim introduși din punct de vedere doctrinar în toate lucrurile, ci ultimul mesaj are ca rezultat ca Biserica Mireasă să fie prezentată înaintea Domnului, fără pată și fără zbârcitură; spălată în Sângele Mielului, curățată în baia de apă a Cuvântului.

Și această temă pe care noi am reamintit-o foarte scurt și anume trinitatea... Când m-am întors acasă am ascultat două predici ale fratelui Branham. Vă spun: cu ce seriozitate a vorbit acest bărbat al lui Dumnezeu despre aceste teme; câte lucruri sau practici au loc în această formulă trinitară. Toată practica spiritistă în tot creștinismul are loc în această formulă. Indiferent unde este, indiferent ce are loc, toată practica spiritistă, practicile oculte din creștinism, au loc în această formulă: în „Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. Și foarte clar a spus fratele Branham în acea predică, a repetat de trei ori, că toți aceia care ascultă acum Cuvântul lui Dumnezeu sunt eliberați de acest blestem care a venit peste ei și sunt botezați în Numele Domnului Isus Hristos.

Frați și surori, de aceea noi trebuie s-o subliniem: înapoi la început, înapoi la învățătura apostolilor. Petru, desigur, a înțeles foarte corect ce a spus Domnul: „Botezați-i în Numele”. „Tată” este un titlu, nu Nume. Noi trebuie să deosebim și următoarele: Dumnezeu nu are Numele de „Creator”, ci El este Creator; El nu are Numele de „Judecător”, ci El este Judecător; El nu are Numele de „Eliberator”, ci El este Eliberator. Trebuie să deosebim ce este un titlu, o calitate a cuiva. El este Tatăl nostru, de aceea noi ne și rugăm „Tatăl nostru care ești în ceruri, sfintează-se Numele Tău”. El este Tată. Dar care este Numele Tatălui care să fie sfânt? Care este Numele? „Botezați-i în Numele în care Dumnezeu S-a descoperit ca Tată în Fiul și prin

Sfântul Duh; Numele de legământ nou testamentar al Domnului nostru iubit și sfânt IAHȘUA – IAHVEH a devenit Salvatorul. IAHVEH al Vechiului Testament este IAHȘUA al Noului Testament, este același ieri, astăzi și în vecii vecilor. Deci toți aceia care încă nu sunt botezați biblic și doresc să se elibereze de acest blestem trinitar, să folosească ocazia aceasta ca să încheie legământul unui cuget curat cu Dumnezeu.

De asemenea, aceasta am spus-o deja aici... Voi puteți să citiți pentru ce este folosită această formulă trinitară; toate practicile religioase și spiritiste încep cu această formulă. Toată lumea este vrăjită, dusă în eroare și toată lumea este sub blestem. De aceea vestirea adevărată trebuie să fie pusă pe sfeșnic, pentru ca toți aceia care sunt proprietatea lui Dumnezeu să fie scoși de sub acest blestem, să fie aduși în ascultarea de credință și să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos.

Cum am citit-o și în acest document, toate cele 349 de denumiri trebuie să se supună acestei formule: „Noi credem în Dumnezeul trinitar”. Dar noi, ca Biserică a lui Isus Hristos, credem că există un singur Dumnezeu. Acest singur Dumnezeu S-a descoperit deja în Vechiul Testament; și așa cum am și spus-o, în Noul Testament, S-a descoperit spre mântuirea noastră, în cer ca Tată. De aceea Mântuitorul nostru a putut să spună: „Mă sui la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru, la Tatăl Meu și Tatăl vostru”. De aceea și Pavel a putut scrie în Evrei că noi toți avem același Tată.

Frați și surori, la fel de sigur cum Fiul lui Dumnezeu a fost Sămânța lui Dumnezeu, a fost Cuvântul care a devenit Trup, la fel de sigur Cuvântul pe care care ni l-a făgăduit Dumnezeu nouă este, de asemenea, sămânța dumnezeiască semănată în sufletele noastre. La fel de sigur cum Duhul Sfânt a venit peste Maria după ce a auzit, a primit și a crezut făgăduința și Fiul lui Dumnezeu a fost născut, la fel de sigur are loc nașterea din nou, dacă noi primim Sămânța Cuvântului lui Dumnezeu în inima noastră și Duhul Sfânt produce această viață divină în noi. Câți doresc această trăire dumnezeiască a salvării, să găsească har înaintea lui Dumnezeu și să știe: noi cu toții dorim să fim de față atunci când Domnul îi cheamă Acasă pe ai Săi. Eu cred că este cel mai înalt scop legat cu vestirea de acum în toată lumea. Așa cum

am spus-o deja ieri și azi, Evanghelia veșnic valabilă este vestită pe tot pământul tuturor popoarelor, limbilor și națiunilor. După aceea va veni sfârșitul. Deci Domnul vorbește despre sfârșitul care va veni. Și acum, la sfârșitul timpului de har, prin mesajul timpului de sfârșit, Dumnezeu cheamă afară poporul Său: „Despărțiți-vă de ei, nu vă atingeți de nimic necurat”. Stați de partea lui Dumnezeu, supuneți-vă voii lui Dumnezeu, supuneți-vă Cuvântului lui Dumnezeu! Și în acest mod Biserica va ajunge să fie fără pete și fără zbârcituri, spălată în Sângele Mielului, curățată în baia de apă a Cuvântului, pecetluită cu Duhul Sfânt. Așa va fi ea pregătită pentru ziua răscumpărării trupurilor noastre.

Așa cum am spus-o noi, de asemenea, deseori, Dumnezeu nu va accepta niciun fel de amestec și nu va pecetlui niciun fel de amestec. Acolo unde mai sunt porunci omenești și învățături omenești, nu va fi posibilă o pecetluire. Amestecul își are originea în Grădina Eden și este în legătură cu amăgirea, iar rezultatul a fost Cain. Indiferent cât de evlavios a fost Cain, aducând jertfă, nu a ajutat la nimic. El a fost o cu totul altă sămânță. În Matei 13 am citit-o în special în vers. 37 și 38: Fiul omului seamănă sămânța bună, aceștia sunt copiii Împărăției lui Dumnezeu; și dușmanul își seamănă sămânța lui proprie, iar aceștia sunt copiii Diavolului. Aproape că nu îndrăznești s-o spui, dar așa este scris.

Vă rog frumos: nicio răstălmăcire! Nu ascultați niciun fel de răstălmăcire, nu amestecați niciodată Cuvântul original cu o răstălmăcire, ci rămâneți sută la sută în Cuvânt, în harul lui Dumnezeu și sub Sângele Mielului, ca Biserică a legământului celui nou, pe care Domnul o va lua Acasă. Și noi putem face parte din rândul acelor care ascultă ultima chemare. Noi am crezut-o, fiindcă Dumnezeu a pus-o în inima noastră.

Să încheiem cu cuvintele: ferice de ochii voștri că văd; ferice de urechile voastre că aud; și ferice de inimile voastre că pot crede. Mulți proroci și apostoli au dorit să vadă și să trăiască încheierea, dar ei au fost luați Acasă înainte noastră. Noi avem marea prioritate să trăim acum, să citim acum aceste lucruri, să fim atenți, să vedem împlinirea profeției biblice. Dar scopul principal este pregătirea Miresei lui Isus Hristos, căci rămâne valabil pentru totdeauna ceea ce

a spus Domnul nostru în Matei 25:10: „Cele ce au fost gata au intrat la ospățul de nuntă”; și ce a spus Pavel în 2 Corinteni 11:2: „Doresc să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată”. Aceasta are loc în acest timp. Nu mai are loc niciun fel de amestec, ci noi să fim curați înaintea lui Dumnezeu. Așa cum am spus deja, să fim spălați în Sângele Mielului, să fim împăcați și să fi primit iertarea deplină și doar Cuvântul să fie valabil.

O, Doamne, curăță-ne, prin puterea Sângelui Tău, Cuvântului Tău și Duhului Tău, până când vom ajunge în acea stare, ca o lucrare puternică a Duhului Sfânt să poată porni și noi să devenim o inimă și un suflet. În Numele sfânt al lui Isus. Aceasta se va întâmpla. Lui să-I fie adusă slava. Amin.

Să ne ridicăm... Să cântăm „O, eu vreau să-L văd”... [...]. „Mai aproape de Casă...” [...].

Toți aceia cărora le-a vorbit Cuvântul și care doresc să-și dedice viețile lor Domnului, au posibilitatea nu doar să-și ridice mâinile, ci în primul sfârșit de săptămână din acest început de an să vină în față, să-și dedice viețile lor Domnului și să spună: „O, Doamne, Tu ai zis: «Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați. Eu vă voi da odihnă sufletelor voastre»”. De asemenea El a mai zis: „Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară”. De asemenea a mai zis: „*Largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află*”. Cine dorește să-și dedice pe deplin, astăzi, viața lui Domnului... de fapt, puteți rămâne pe locurile voastre; Dumnezeu ne vede pe toți unde ne aflăm, dar cine dorește să vină în față poate s-o facă acum.

Cântăm „Așa cum sunt”. [...].

Este minunat. Cuvântul a împlinit scopul pentru care a fost trimis. Și tu frate iubit, poți să te întorci la locul tău. Cuvântul a împlinit scopul pentru care a fost trimis. Totuși, dacă cineva dorește să vină, poate veni. Voi nu veniți la un om, ci veniți la Domnul.

Dar în mod deosebit doresc să accentuez: toți aceia care încă nu sunt botezați biblic, în Numele Domnului Isus Hristos, să ia totul în serios; să folosească ocazia aceasta, să încheie legământul unui cuget curat cu Dumnezeu. „Astăzi, dacă auziți glasul Lui nu vă împietriți

inimile”. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți care ați venit! Așa cum am spus - noi am repetat cuvintele Domnului nostru - El a zis: „Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară”. Încă mai este timp de har, încă mai putem veni. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți! Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți!

Haideți să ne rugăm. Credeți voi că Domnul Și-a vărsat Sângele pentru voi, că Mielul lui Dumnezeu a murit și a strigat: „S-a isprăvit!”? Credeți că în acel moment, toți au găsit har înaintea lui Dumnezeu, toți aceia care ascultă mesajul lui Dumnezeu și îl cred din toată inima lor, care cred tot ce a făcut Dumnezeu în viețile lor.

O, scumpe Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, ne rugăm pentru frații și surorile noastre scumpe care au venit în față. Ne rugăm și pentru toți aceia care au rămas pe locurile lor. O, Doamne, dăruiește-ne tuturor o viață nouă, prin harul Tău.

De asemenea Îți aducem rugăciunea deosebită a fratelui din România. O, Dumnezeul cerului, Tu l-ai biruit pe Satan; dăruiește acestui copil o eliberare deplină de toată puterea Satanei! Tu o Doamne, ești Biruitorul de pe Golgota. Dăruiește și fratelui nostru credința, ca el s-o rostească în Numele Domnului Isus Hristos. Și apoi trebuie să se împlinească, fiindcă s-a întâmplat deja pe crucea de pe Golgota.

Iubite Domn, Tu ești Biruitorul de pe Golgota, Tu ai înviat, ai luat puterea morții, ai zdrobit capul șarpelui și ne-ai dăruit viață veșnică, prin harul Tău. Binecuvântează-ne pe toți, pe toți care suntem adunați astăzi aici, binecuvântează pe tot pământul, în toate popoarele, în toate limbile. Binecuvântează pe toți aceia care acum sunt în legătură directă. Binecuvântează-i pe toți aceia care vor asculta și vor vedea DVD-urile mai târziu. O, Dumnezeule, Tu să-Ți desăvârșești lucrarea Ta de mântuire cu turma Ta răscumpărată prin Sânge. Adu-ne pe toți în concordanță cu Cuvântul Tău și cu voia Ta.

Îți mulțumim că putem trăi în acest timp. Și nu numai să punem profeția biblică pe o bază biblică, dar și noi să ne lăsăm puși pe o bază biblică. Fiecare mădular din Trupul lui Isus Hristos să-și găsească locul și să se împlinească: printr-un singur Duh, noi suntem botezați în același Trup.

Iubite Domn, noi Te rugăm acum, în timpul ploii târzii, trimite puterea de sus, înviorează lucrarea Ta, o Doamne și binecuvântează turma răscumpărată prin Sângele Tău! Noi Îți mulțumim din toată inima noastră pentru faptul că am putut recunoaște timpul, să primim mesajul. Îți mulțumim pentru mesagerul pe care l-ai trimis și pentru mesajul pe care îl putem da mai departe. Pe întregul pământ putem vesti ceea ce Tu ne-ai făgăduit, dăruit și ne-ai descoperit prin Duhul Sfânt.

Iubite Domn, dăruiește-ne tuturor care suntem adunați aici și tuturor din toată lumea, acolo unde sunt adunați ei, fie în niște adunări în case, fie în biserici locale, ajută-ne ca noi să ne rugăm împreună cu voce tare.

Frați și surori, astăzi vă rog să vă rugați așa cum este scris în Fapte cap. 4: „și ei, cu toții și-au ridicat glasurile într-un singur gând și I-au mulțumit Domnului Dumnezeu”. Haideți ca noi să ne ridicăm glasurile cu îndrăzneală și să-I mulțumim Domnului din toată inima noastră. Aleluia! Rugați-vă acum și mulțumiți-I Domnului. Lăudați-L pe Domnul!

Iubite Domn, Îți mulțumim. Tu ai făcut lucruri mari în mijlocul nostru; ne bucurăm, ne închinăm Ție. Tu ne-ai chemat, ne-ai ales, ne-ai dăruit harul Tău. Îți mulțumim din toată inima noastră, din tot sufletul nostru, pentru ceea ce ai făcut, Doamne. Aleluia! Aleluia! Cinste, laudă și slavă Numelui Tău sfânt și minunat Isus! Aleluia! Aleluia! Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul. Haideți să fim vioiși și bucuroși. Aleluia! Aleluia! Aleluia!

Să cântăm „Numai să crezi”. [...].

Amin. Puteți lua loc. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima noastră fiindcă mai putem să ne adunăm în acest loc fără să fim deranjați. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă voi încă puteți veni. Sfânta Scriptură vorbește de niște vremuri de scumpiri care vor veni; acest timp a și sosit. Dar eu cred că Cuvântul lui Dumnezeu este atât de prețios pentru noi, încât lăsăm orice altceva pe locul al doilea. Atunci când vine timpul să putem auzi Cuvântul lui Dumnezeu lăsăm totul deoparte și venim la adunări.

De asemenea doresc să mulțumesc tuturor fraților slujitori din țările Africii, din toată Europa, din toată Europa de Est. Dumnezeu să-

i binecuvânteze pe toți, din harul Lui mare. În special le mulțumesc fratelui nostru și soției noastre din Iran; vă urăm binecuvântarea lui Dumnezeu din toată inima și din tot sufletul nostru. Frații și surorile noastre de acolo trec prin mari încercări; mulți au fost deja în închisori, alții mai sunt în închisori. Acolo este o stare aproape insuportabilă. Este suficient să încerci să întorci la Dumnezeu un musulman, ca să fii închis. În aceste țări unde sunt astfel de legi, Dumnezeu să dăruiască harul Său, ca frații și surorile noastre, în ciuda prigoanei, să rămână credincioși Domnului, chiar până la moarte și după aceea ei vor primi cununa vieții. Iar noi toți care încă trăim în pace și în bune condiții, să-I mulțumim Dumnezeului nostru.

Doresc să subliniez din nou. Domnul Dumnezeu a trimis ultimul Lui mesaj pe tot pământul. Și eu aproape că spun: Doamne, acum permite ca slujitorul Tău să plece în pace, căci ochii mei au văzut că Cuvântul Tău, Evanghelia veșnică a fost vestită tuturor popoarelor și limbilor.

Ieri am spus-o deja, că pe harta din birou am marcat 262 de orașe, din peste 150 de țări în care a putut fi vestit acest ultim mesaj. Ieri am mai reamintit că în anul trecut am făcut 88 de zboruri; am petrecut mult timp pentru Domnul, astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să fie vestit și să dau această ultimă chemare. Eu vă mulțumesc fiindcă veniți și respectați Cuvântul lui Dumnezeu și ascultați bucuroși. Fiți cinstiți, oare ar crede toată lumea mărturia mea, dacă scaunele acestea ar fi goale? Voi sunteți dovada vizibilă că Cuvântul lui Dumnezeu, în timpul nostru, nu s-a întors la Dumnezeu fără rod, ci a împlinit în voi, în noi, scopul pentru care Dumnezeu l-a trimis.

Vă invităm să veniți și luna viitoare. Vă rugăm să vă anunțați; dacă nu avem posibilitatea să vă cazăm aici, atunci vom închiria niște camere de hotel. Nu vă faceți probleme, noi dorim să folosim timpul, să-l răscumpărăm, ca să trăim împreună încheierea lucrării lui Dumnezeu. Dumnezeu știe când va fi. Noi suntem într-o mare așteptare. Fie ca acest an să fie un adevărat an de bucurie. Marea împăcare a lui Dumnezeu cu omenirea să se descopere în noi, prin noi și cu noi.

N-am putut să-i chemăm pe frații noștri slujitori. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, în toate orașele, în toate limbile și să fie cu voi toți. Ne ridicăm încă o dată pentru rugăciunea de încheiere. Frate Schmidt, vino te rog și mulțumește Domnului.

[Fratele Schmidt: Dumnezeule mare, Îți mulțumim pentru harul și credincioșia Ta, pentru prioritatea pe care, o, Doamne, Tu ne-ai dăruit-o, ca să trăim toate aceste lucruri, să ascultăm aceste lucruri, să le credem și să le primim în inima noastră. O, Doamne din cer, slujitorul Tău, apostolul Pavel probabil, a scris evreilor că fără noi nu se va împlini. Îți mulțumim fiindcă Tu ne-ai făcut parte în lucrarea Ta. Îți mulțumesc, o, Dumnezeule și Te rog binecuvântează-i pe toți o, Doamne, pe toți cei care s-au adunat în acest loc, pe toți cei care au ascultat și au văzut această transmisie prin internet. Tu ai atins toate inimile; întărește-ne în credință, spre slava Numelui Tău. Și nouă tuturor dăruiește-ne ca să proslăvim într-un singur gând Numele Tău și să păstrăm unitatea în Tine. Ție Îți aducem lauda și închinarea. Amin.]

Fratele Alfred, te rog vino și roagă-te și tu.

[Tată ceresc, Îți mulțumim pentru această dimineață, pentru prezența Ta, pentru vorbirea Ta prin Cuvântul Tău și prin Duhul Tău. Noi am auzit și credem Cuvântul pe care ni l-ai dăruit. Tu ni Te-ai descoperit prin harul Tău. Îți mulțumim pentru această dimineață și suntem siguri că Cuvântul Tău nu se va întoarce la Tine fără rod, ci va împlini în noi toți scopul pentru care l-ai trimis. Binecuvântează pe fiecare din cei prezenți și pe cei ce au ascultat din toată lumea. Binecuvântează poporul Tău, binecuvântează poporul Tău Israel. Noi Îți mulțumim pentru tot, fiindcă putem avea parte de ceea ce faci Tu acum. Noi am auzit, acest mesaj este: înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt, înapoi la început! Îți mulțumim fiindcă o putem face cu ajutorul Tău, fiecare care iubește Cuvântul Tău. Îți mulțumesc în Numele lui Isus].

Tot poporul să spună „Amin”. Amin. „Tu ești vrednic” [...]

Iubite Domn, Tu să-Ți ridici Fața Ta peste noi toți, dăruiește-ne pacea și binecuvântarea Ta și fii cu fiecare în parte. Îți mulțumim pentru acest sfârșit de săptămână. Și Te rugăm încă o dată, binecuvântează pe toți frații și pe toate surorile noastre din toată lumea, de la răsăritul soarelui la apusul lui și Tu, personal, să lucrezi în toți aceia care Te cred pe Tine și se încred în Tine tot ceea ce este plăcut înaintea Ta, astfel încât să fim o Mireasă bine pregătită și să Te întâmpinăm pe Tine, ca Mirele nostru, atunci când vei reveni și ne vei lua Acasă la nunta Mielului.

Mielul lui Dumnezeu, Îți mulțumim pentru Sângele legământului celui nou. Iubite Domn, binecuvântează-ne! În acest sfârșit de săptămână ne-ai binecuvântat deja, ne-ai deschis înțelegerea noastră pentru Scriptură și ne-ai introdus mai profund în planul Tău de mântuire.

Iubite Domn, inima mea este mișcată ca să-Ți mulțumesc pentru toți anii din trecut, pentru multele călătorii în care m-ai ajutat, astfel încât Cuvântul Tău să fie dus în toată lumea. Noi am trăit-o și am văzut-o și ne ridicăm capetele în sus, căci știm că răscumpărarea trupurilor noastre se apropie.

Binecuvântează-i pe toți frații slujitori în toată lumea. Păstrează-i și păzește-i în Numele Tău, în Cuvântul Tău și sub conducerea Duhului Tău Sfânt. Îți mulțumim pentru tot, în Numele sfânt al lui Isus! Aleluia! Amin.

Un an nou 2014 binecuvântat! (...) Amin. El a făcut-o.